

ember 2000, hvor man siger, at de store årgange fylder folkeskolen, og at det er ved at sprænge alle økonomiske rammer.

Så står der videre: Derfor kræver undervisningsminister Margrethe Vestager, at kommunerne bruger færre penge på hver elev.

Og så er fru Margrethe Vestager citeret: Hvis bevillingen pr. elev i folkeskolen skal være den samme om 5-6 år som i dag, løber det os fuldstændig af hænde, siger ministeren. Hun peger på, at udgiften pr. elev er steget voldsomt siden midten af 1980'erne, da de små årgange begyndte at gå i skole, og hun siger videre, at det betyder, at forbruget i folkeskolen er vokset omkring 3 mia. kr. mere end beregnet. Det værste er, siger ministeren, at overforbruget ikke har ført til synlige forbedringer, derfor må kommunerne nu til at spare.

Om skattestoppet vil jeg sige, at der jo ikke kan svares præcist på, hvordan en forhandling vil ende. Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti har nogle ønsker til ændringer i skattestoppet. Det må vi jo i givet fald forhandle om, men jeg kan ikke stå her og sige, hvordan den forhandling vil ende.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Næ, men så kan hr. Lars Barfoed måske sige, hvordan den vil begynde. For det er da trods alt noget for vælgerne at få at vide, hvad den konservative tilgang er til Dansk Folkepartis ønske.

Kl. 15.35

Mens hr. Lars Barfoed funderer over, hvor meget af disse hemmelige forhandlinger man kan løfte sløret for i dag, så kan jeg bare sige, at det elegant oplæste citat netop ikke siger, at udgifterne er løbet løbsk, som hr. Lars Barfoed tillod at citere mig for. Det var en forudsigelse af, hvordan det ville gå, hvis man fortsatte den vækst i udgifterne, som man kunne konstatere i år 2000. Så tusind tak for citatet og den store interesse, men jeg må bare fremhæve, at hvis man fremturer med det der fuskeri, når vi en debat på et helt andet niveau.

Men tilbage til det, der var udgangspunktet: Hvad er det for hemmeligheder, som man vil diskutere med Dansk Folkeparti vedrørende en justering af skattestoppet?

Vi har gode ideer, og vi har fundet et niveau, som vi kalder for skatteloftet. Det inviterer vi også meget gerne Det Konservative Folkeparti til at være med i, hvis det kan være lige så inspirerende, som det kan være for Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det fremgik helt tydeligt af citatet fra fru Margrethe Vestager, at fru Margrethe Vestager mente, at det ville løbe løbsk, hvis ikke man nedbragte udgiften pr. elev. Det kan man vel ikke komme udenom.

For så vidt angår skattestoppet: Det Konservative Folkeparti mener, at der er fleksibilitet i formuleringen af det skattestop, som vi har i dag, og at det er tilstrækkeligt. Men vi har forstået, at Dansk Folkeparti gerne vil drøfte skattestoppets udformning, og det må man jo tage til efterretning.

Men hvordan forhandlingen skal starte må konkret afhænge af, hvilke ønsker Dansk Folkeparti måtte have til ændringer. Det skal man jo ikke spørge mig om, det skal man spørge Dansk Folkeparti om.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Lars Barfoed fortsætter den efter min mening meget pinlige misinformation af Folketinget og befolkningen om miljøet, som vi også oplevede, da fru Rikke Hvilshøj var ordfører tidligere på dagen.

Hr. Lars Barfoed gentog påstanden om, at nu var der en styrkelse af miljøet, altså flere penge til miljøet i finansloven, på trods af at enhver, der går ned i tallene, kan se, at der råt og brutalt skæres 65 mio. kr. Alligevel bliver man ved med at komme med den påstand.

Så trak fru Rikke Hvilshøj under debatten i formiddags tæppet væk under miljøministeren ved at fastslå, at der fortsat skal skæres ned også i de kommende år, selv om miljøministeren har været ude og meddele, at det ikke bliver under hende, at der i de kommende år skal skæres ned. Hvad vil Det Konservative Folkeparti stille op med det problem, at Venstre i realiteten har trukket tæppet væk under miljøministeren i den sag?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Det er jo en gentagelse af den misforståelse, som Enhedslisten også tidligere under fru Pernille Rosenkrantz-Theils spørgsmål gjorde sig til talsmand for, nemlig at kvalitet og forbedringer altid har at gøre med at bruge flere penge. Når bare man bruger flere penge, så er det godt. Men det kan jo godt være, at det nogle gange kan lade sig gøre at spare penge og alligevel gøre tin-